

Indianie Maxakali stracili ośmioro dzieci

5 czerwca 2014

Jak poinformowała Rada Misyjna CIMI, w ostatnich miesiącach zmarło ośmioro dzieci Indian Maxakali. Wszystkie stwierdzone przypadki odnotowano we wsiach Água Boa (gmina Santa Helena de Minas) oraz Pradinho (gmina Bertópolis). Podejrzewa się, że przyczyną zgonów były kolejne przypadki ostrej biegunki, która powraca na rdzenne terytoria co kilka lat. Rządowa organizacja ds. Indian (FUNAI) i Specjalny Sekretariat ds. Zdrowia Rdzennej Ludności (SESA) nie skomentowały nasilenia problemów zdrowotnych wśród najmłodszych członków ludu Maxakali.

Mieszkający w północno-wschodniej części stanu Minas Gerais, pomiędzy dolinami Mucuri i Jequitinhonha, Indianie Maxakali są symbolem oporu rdzennej ludności Brazylii. Po ponad 200 latach kontaktów z nie-Indianami, zachowali swój język, tradycje i zwyczaje. Najstarsze wsie Maxakali leżą pomiędzy gminami Santa Helena de Minas i Bertópolis. Podzielone są na dwa obszary, Água Boa i Pradinho, o łącznej powierzchni 5305 hektarów, które nie są wystarczające dla fizycznego i kulturowego przetrwania całego narodu Maxakali. Z tego powodu dwie grupy rodzinne Maxakali, ustanowiły dwie nowe wsie na obszarze

gospodarstw, w regionie rzeki Mucurui, przejętych pod ten cel przez FUNAI. Maxakali mieszkają więc obecnie także we wsi Verde (gmina Ladainha) i Cachoeirinha (gmina Teófilo Otoni).

Dalsze przetrwanie i zachowanie kultury przez Maxakali wymaga nie tylko posiadania rodzimego terytorium, ale także bieżącego dostępu do czystej i wolnej wody, tak by dzieci zdrowe i silne mogły rozwijać się bez zakłóceń. Warto zauważyć, że przez Agua Boa i Pradinho przepływa strumień Pradinho, którego woda nie nadaje się do spożywania przez ludzi. Zanim dociera do indiańskich wiosek przechodzi wpierw przez rancza hodowlane, gdzie jakość jego wód ulega deklasacji.

Populacja Maxakali składa się obecnie z 1600 osób, z czego około 60% stanowią dzieci i młodzież do 16. roku życia. Las Atlantycki, który dominował niegdyś nad tą okolicą, był źródłem utrzymania dla Indian. Został jednak całkowicie zniszczony przez rolników, którzy pozostawili jedynie trawę – jakby tego było mało, inna część lasu została strawiona przez pożar. Wysoki stopień niedożywienia i brak punktów zaczepnych, spójnych z kulturą Maxakali, stanowi nadal wyzwanie dla zrównoważonego rozwoju społeczności; zagraża jej przetrwaniu, a zwłaszcza zdrowiu dzieci.

Rada Misyjna Cimi zaznacza, że jeżeli zgłoszone przypadki i przyczyny śmierci się potwierdzą, będzie to przypominać silny wybuch biegunki, który nawiedził Maxakali w 2010 roku. Wówczas czworo dzieci zmarło, a około 140 w stanie ciężkim zostało hospitalizowanych, padając ofiarami biegunki, odwodnienia i niedożywienia. Do dziś nie ustalono prawdziwych przyczyn problemów nękających społeczność.

Opracowanie: Damian Żuchowski

Na podstawie: cimi.org.br, socioambiental.org

Dla „Wolnych Mediów”